

„EDINOST“

Izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri popoldne.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasiło političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč.

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale domači oglasi itd., se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Slovanska zveza.

Naš avstrijski parlamentarizem leži na postelji, smrtno bolan, v težkih mukah...! Ljudje, ki imajo posla v hiši žalosti, pripovedujejo, da srčni udarci postajajo vedno redkejši in da se bolniku izvijajo zadnji vzdihljaji. Mnogo njih govore že kar naravnost, da je katastrofa neizogibna.

Zdravniki pa ne sme obupati, ali bolje rečeno: tuli če je obupal, mora vršiti svojo dolžnost. On mora biti na svojem mestu isto vestnostjo in brižnostjo, kakor poprej, dokler so bile še dobre nade. Dokler je še duša v telesu, dokler tli le še iskrica življenja v bolnem telesu, mora poskušati vsa sredstva svoje zdravniške umetnosti, da reši — življenje.

Okolo našega na smrt bolnega parlamentarizma se trudijo zdravniki. Resne poteze na obrazih razodevajo veliko skrb. Nagubančeno čelo razodevajo, da so z bolnikom že blizu tam, kjer moč njihove umetnosti postaja obnemogla.

Blizu tam... morda, morda... zadnja iskrica nade: morda jim pride v roko še sredstvo, ki v zadnji hip, ko se vidi katastrofa neizogibna, napravi čudoviten učinek, da se ubegle življenske sile povrnejo zopet, da se na smrt iznaučeno telo ojači zopet, da bo moglo, če želi, živeti, pe vsaj životartiti. Ali po izjavah ljudi, ki so v zvezah z zdravniki, trudečimi se okolo bolnika, bilo bi soditi, da se nadeje teh poslednjih manjšajo dan na dan in da so že postale minimalne. Vsem je kakor da že smrtne sence legajo doli na dom avstrijskega parlamentarizma! Nekateri hočejo celo vedeti, da je že določen upravitelj, ki bo za dlje časa vodil upravo ostaline umirajočega... Slavna birokracija avstrijska se baje že pripravlja, da na ruševinah razpadlega parlamentarizma etablira svoje gospodstvo. Načeloval pa da jej bo isti dr. Kuerber s paragrafom 14 v roki.

V teh hipih, v tem stadiju boja med življenjem in smrtjo, ko prvo pojemlje in ima poslednja vse šanse za zmago, v teh hipih se je slovensko-hrvatska delegacija na Dunaju — izvzemši tistih par »narodno-naprednih« — izbravši si ime tudi formalno predstavila svetu kakor ujedinjena, je torej storila korak, proračunjen za nadaljnje — življenje in funkcioniranje parlamentarizma.

V trenutkih zadnjih krčevitih naprav za ohranitev parlamentarizma je stopila v areno parlamentarizma nova parlamentariška tvorba — naša »Slovanska zveza«.

Dajmo, izvršimo nasilje na svojem spominu, na svojem kriteriju, iznebimo se tu-

žnega občutka, ki prevladuje, ko temne sence smrti legajo doli na nas, in verujmo, da prebijamo sedaj le trenutek viška krize, ki prinese preobrat na bolje, ki prinese novo življenje parlamentarizmu.

Na podlagi te supozicije, po tej predpostavi bi moglo združenje hrvatsko slovenskih poslancev v »Slovansko zvezo« biti pomemben dogodek za naše politično življenje, ki gotovo ne ostane brez učinkov na razvoj stvari v parlamentu. Ali z drugimi besedami: »Slovansko zvezo« je nastopil faktor, katerega nobena vlada in drugi parlamentarni činitelji ne bodo mogli prezirati. To evolucijo v parlamentarnem zastopstvu Jugoslovancov bi radi radostno pozdravljali izlasti mi, ki vedno govorimo za koncentracijo sil v tem zastopstvu in sicer to ne toliko v z l i c, ampak veliko bolj r a d i samoubijalskega cepčenja narodnih sil v domovini. S glasno nastopanje v areni osrednjega parlamentarizma naj bi po možnosti paraliziralo zle posledice razdejanih razmer v domovini.

Radi bi se — kakor rečeno — od srca veselili nastopa »Slovanske zveze«. Ali se ga ne moremo. Temu skepticizmu svojem smo že zadnjič dali izraza.

Slovanska zveza je lepo ime, ki mora vzbujati le zaupanje. Od mož, ki so določeni, da tej zvezi sestavijo pravila, smemo pričakovati tudi, da predlože elaborat, ki bo odgovarjal imenu zveze in kateremu bo možno pritrčiti s slovenskega stališča. To je trdna naša vera! Ali tudi te vera ne more zlomiti našega skepticizma. Slovansko ime in slovenski program sta še le A in B v abecedi političnega delovanja in ostajati mrtvi črki, ako jim ne sledi Z slovenskih dejanj.

Takih dejanj pa ne pričakujemo. Ne da bi se hoteli — Bog ne daj! — dotikati posamičnih oseb gg. poslancev. Priznavamo jim radi, da ima vsakdo njih za svojo osebo potrebne zmožnosti in potrebno voljo za povpeševanje interesov naroda slovensko-hrvatskega. Prvi neizogibni pogoj za res slovensko politiko in t a k t i k o v parlamentu bi bil (ob nesrečnih razmerah v domovini) ta, da se gospođa poslanci popolnoma emancipirajo od vplivov strank v domovini, katere vodi strankarska strast in katerim je stranka — vse.

Je-li pa to mogoče, je-li pričakovati tega?! Ne in absolutno ne. Lojalno bodi povedano, da so nam kranjske razmere pred očmi. Poslanec, ki bi si danes dovolil imeti mnenje, ki bi bilo le nekoliko v navskrižju z ozir, ki so edino merodavni za stranko v

domovini, bi bil jutri že postavljen stolček pred vrata prav pod kap, kjer bi deževalo nanj sumničenj in napadov, da bi moral zbežati in se umakniti pred terorizmom stranke. Od strank pa, katerim je stranka — vse, katerim je moč in vladarstvo stranke cilj sam za se in ne — kakor bi zahtevalo resnično rodoljubje — le sredstvo do cilja, od strank, katerim je vsako sredstvo dobro, ako je le sposobno v to, da slabi — nesprotno slovensko stranko, od takih strank ni pričakovati slovenskih dejanj, brezpogojno slovenske politike, ker jim je ravno — kakor že rečeno — vsako sredstvo dobro in so po tem še posebno pristopne tistim mogočnim vplivom, ki svojo Slovence ubijajočo politiko vrše ravno s pripomočjo gesla: divide et impera — cepi jih in vladaj jih!

Tako je bilo dosedaj, odkar smo začeli Slovenci doma — reševati načela! V tej skrbi, v tem lomastenju so stranke izgubile slovenski program in zmisel in srce za taktiko za izvrševanje tega programa. Slavofobski zistem ima moč v rokah; on more koristiti ali pa škodovati kaki stranki. To je odločilno za naše stranke! Je-li je kaj nade, da bi take stranke nalagale svojim poslancem somišljenikom, naj zaprično brezobzirno borbo proti vladajočemu zistemu? Ni je. A to je ravno! Čim je zistem protislovenski, čim gre za tem, da nas ločuje in s tem uničuje, more biti slovenska politika le tista, ki je pripravljena za borbo protizistemu, za borbo do skrajnih konsekvenc. In število bi bila »Slovanska zveza« sposobna za tako borbo. Ali kaj pomaga, ko je ta sposobnost uničena po zvezah in odvisnosti nje členov od strank, ki niso slovenske in ki odklanjajo slovenski program! Program namreč, ki bi se raztezal na vsa polja javnega življenja!

Najlepše slovensko dejanje bi bilo na pr. ako bi nova »Zveza« stopila v kontakt z onimi slovenskimi poslanci, ki jej ne pripadajo, po vzgledu razmerja, ki obstoji med češkimi strankami! Sedaj pa le pridite s takim predlogom, in čuli boste pojave indignacije v — stranki, čuli boste klice: Nikdar, po nobeni ceni! — ki uduše tudi eventuelne dobre trezne dispozije med poslanci samimi!

Naj se nam ne govori, da smo godrnjači, ki le rekrimiramo tudi v toli resnih časih. Naše rodoljubje nas je prisililo, da ravno ob tej priliki, v trenutkih, ki bi bolj nego kdaj zahtevali slovensko politiko do skrajnih konsekvenc, pokažemo vso pogubnost slovenske politike zadnjih let, ki je izključno le v službi — strank!

rokimi rokavi. izpod katerih so gledali beli, okrogli lakti. A v očeh žari vsem iskra navdušenja in občutka, in — duša moja razločno sliši — kakor da se stare stene starega dvora in njegova okna tresejo od glasne ognjene pesmi: »Prosto zrakom ptica leti, — prosto gorom zvier prolazi; — a ja da se lanei speti — dam tudjineu da me gazi?«

In spomini za spomini vstajajo, kako sem nekoč kakor dete slišal pripovedovati o onih divnih dnevih in dičnih ljudeh. Stari dom mi vse vrača, vse je zopet pred mojo dušo, — oni dolgi večeri za očetovo mizo, kjer so se prijatelji pogovarjali o lepi dobi, ter naposled poskušali svojo grla v onodobnih pesmih. A najčese mi ostaja pred dušo stara žena, kako je hodila po vseh sobah dvora in se vstavljala pred nekim ostankom ilirskih časov, mudi se dolgo pred njimi, da jej je pri tem kapala solza za solzo in razočaranega očesa ter da mi je pripovedovala in pripovedovala o tih novoveških junakih na zidu. Skoro vsaka llografija, vsaka knjižica, vsak šopek z na rodnim trakom je izzival v starki spomine na

Politični pregled.

V Trstu, 24. novembra 1902.

O položaju. Nemški poslanci iz Čške so nedavno temu sklenili, da je imenovati poseben pododbor, ki naj — kaj sklene. Ta pododbor bo te dni nadaljeval svoja posvetovanja in bo skušal baje priti do pozitivnih predlogov za sporazumljenje. Določen mu je namreč rok osmih dni. Skupna konferenca nemških poslancev iz Čške se snide torej brzkone koncem tega tedna, da si ogleda predloge pododborja in se dogovori o obliki, v kateri naj se zaprične akcija za sporazumljenje na podlagi nemških predlogov. »Neue F. Presse« pravi, da češki poslanci brzkone ne odklenejo kar naravnost teh predlogov, marveč da jih prouče meritorično.

Za češke poslance je torej dano vedenje: oni imajo čakati, kaj sklenejo Nemci in kaj poreče k temu potem — gospod Schönerer! Seveda bodo morali pozneje tudi Mladočehi malce poslušati, kako govore češki agrarci in narodni socialisti. Ti dve skupini sti se odločno izrekli že proti temu, da bi Čehi sploh šli na konferenco.

Za slučaj, da se Mladočehi odločijo za udeležbo na konferenci, sti baje rečeni skupini zagrozili, da ne bosti več pripoznali kompromisa sklenjenega z Mladočehi za slučaj novih volitev v državni zbor. Šanse za sporazumljenje stoji torej šmentano slabo že zato, ker morajo Nemci in Čehi poštovati radikalneje življe, ki jim stoji za hrbtom.

Jugoslovanska politika. Z ozirom na naš današnji uvodni članek utegne zanimati čitatelje, kako »Süddeutsche Presse« povodom krščenja »Slovanske zveze« označa in — obsoja dosedanje jugoslovansko politiko. Mariborski list pravi, da kroge volilev ne zanimajo toliko ime in statuti, ampak veliko več — politika. Naši poslanci hočejo — kakor je izjavil dr. Ploj v svojem govoru — tirati politiko svobodne roke in soditi vlado le po nje dejanjih. »Süddeutsche Presse« pa meni, da je politika jugoslovanske delegacije zgredena v njenih temeljih. Načelo, da vlade ni soditi po njenih besedah, ampak po njenih dejanjih, je lepo in prikupljivo, ali jugoslovanski poslanci se v resnici ne ravna po njem. Jugoslovancem v prilog ni sedaj vlada storila ničesar, njim na škodo pa mnogo. Tu naštevamo list konkretna dejstva, nanašajoča se na Spodnje Stajarsko. Naši poslanci pa govorijo še sedaj: mi hočemo vlado soditi po nje dejanjih! Ali navedena dejstva niso »dejanja«? Ali so naši voditelji slepi? Jugoslovanska politika naj bo v bodoče politika »svobodne roke«. Mi

spomine. — In lahko mirno rečem, da nisem slišal govoriti in pripovedovati o onih najimenitnejših dnevih našega naroda od nikogar s takim navdušenjem in — z nekako navdahnjeno večno poezijo ljubezni in zvestobe, kakor sem slišal pripovedovati to starko. O tem je pa govorila najmanje o sebi. Vedno se mi je izognila, in vedno bolj sem opazal, da jej ni ljubo pripovedovati svoje doživljaje. A vendar je baš ona doživela v onih dveh pesmih svojega srca, žarko in sijajno, odločljivo in usodno za vse svoje življenje! Nasloviti sem jo moral »ilirsko romanca«, čim sem jo izvedel.

Prihajala je vsako leto v Suhodinje, navadno prve dni kimovea, in ostajala je mesec dni. Bila je jako mil in blag gost. Tako je trajalo leta in leta. Iz prvih otroških let se spominjam, da tudi pozneje kakor deček in mladenič vidim drago prikazen, vedno oblečeno v črnino, še precej visoko v stasu, tanko in slabotno, a povsem nežno.

(Pride še.)

Ilirska romanca.

Spisal Ksaver Šandor Gjalski — prevedel F. Radi.

... Večkrat — večkrat, kakor da bi v starem dvoreu nekaj zmigljalo in zabliščalo — kakor svit ilirske dobe —, kakor da še brenči struna navdušene narodne pesmi in skoro da čuvajo drage stare sence starega doma v sebi navdahnjenje, poteze in gibanje onih lepih trenutkov, — in kakor da se ziblje z oao veliko, žarko in svežo ljubeznijo, katera je preporodila, skoro porodila ves narod in dušo izpolnila z upanjem in jakostjo, upirajoča mu poglede na lepo našo domovino in obdarjujoča ga s spozoanjem, da mu »jezika dar daja nam Bog, Bog naš gromoviti«, da glasno zaori: »Jūs Hrvatska ni propala!« Po visokih, prostranih sobah, kamor oko segne, gledajo ostanki one najslavnejše dobe našega življenja. Na stenah vise slike neumrlih velikank Gaja, Janka Draskovića, bana Jelačića, Metela Ožegovića, Ivana Mazuranića, Stanka

Vraza, Ivana Kukuljevića in Alberta Nugenta, vise še na istem mestu, kamor jih je postavila rodoljubna roka v onih letih. Iz omare za knjige leskeče se za steklom zlatorez in pozlačene črke naslovov s hrbtov knjižic, — knjižice ilirskih pesnikov in pisateljev. Po kotih dvoran in sob vise trobojni trakovi z izsušenim cvetjem z zabav in slavnosti rodoljubnih društev.

In vse to — ti prebledeli trakovi, ti ordečeli zlatorezi — in te osivele litografije — kakor da niso hladne mrtve stvari, temveč v teh polusencah starega doma drže v sebi neko življenje, iz katerega silijo k meni pravljice in pesmi.

Niti ni treba, da zaklopim oči in da puščam duši, naj brodi po valovih sanj. Tudi brez tega se vzdigujejo pred menoj razgledi in linije iz onih dnevov, razločno vidim pred seboj razžarena možka lica pod rdečimi kapami, njih srčne prsi pod narodno obleko, vidim krasne mlade Ilirke s hrvatkco (čepico) na bujnih laseh in krasne vitke stase v ozkih prilježnih oblekah z narodnim nakitom in ši-

bi lahko — pravi mariborski list — napravili zlobno opazko, da se ta politika posebno nazorno predstavlja našim volilem, ko se naši poslanci s zasedanj vračajo domov s praznimi rokami. — Ali tako ni mišljena stvar. Naša delegacija hoče le reči s tem, da se nasproti vladi ne postavlja na nobeno izrecno stališče, ne sovražno, ne prijateljsko, ampak da hočejo od slučaja do slučaja uravnnavati svoje pozicije. S tem je naša delegacija že dosegla, da je nepoštevana ob vseh akcijah vlade in parlamenta. Saj nje ne treba vpraševati po nje mnenju, ker ona ima svoje mnenje še le po »dejanju« vlade. Zato vidimo žalostno dejstvo, da naša delegacija ne stopa nikdar v ospredje situacije. Ona je le opazovateljica političnega življenja in teka za dogodki.

In kaj naj si mislijo volileci o svojih poslancih, ako »Slovenec« zveza razglasi: »Zveza ni ničesar sklenila glede na dnevni red poslanske zbornice, ker je z ozirom na politično in parlamentarno situacijo več govornikov povdarjalo, da zbornica težko preide na dnevni red«.

Kolika komedijeta! Vrh tega se je kalkulacija izkazala zgrešeno. Mi Jugoslovani nimamo v tem hipu nobenega razloga, da po svojem mirnem vedenju dajamo vladi kakoršnje si bode olajšave. Ne le da se ne izpolnjujejo naše gospodarske in kulturne zahteve, marveč se na jugu vlada celo sovražna proti nam. Čemu tu še nadalje čakati? Če že nismo postopati roka v roki s Čehi, pa vsaj paralelno žojimi bi morali napredovati za uresničenje naših zahtev! Sedanja jugoslovanska politika ni ofenzivna, ni defenzivna, ampak je le potrpežljiva politika jagajet, katere vodijo v mesnico. Vrv okolo vratu so nam že omotali, a mi čakamo o tem dalje na — dejanja!

»Süddeutsche Presse« zaključuje: »Mi želimo, da jugoslovanski poslanci pod novim zveznim imenom inaugurirajo novo narodu koristno politiko! In ako smemo odboru za izdelanje zveznih statinov izraziti tako željo, potem ga prosimo, naj z jako strogimi določili sili člene v obiskovanje sej parlamenta!«

Volitve v deželni zbor Predaleški.

Dne 22. t. m. so se vršile volitve za skupino mest in trgov. Ta deželni zbor je — izvzemši virni glas generalnega vikarja sestavljen iz 19 kršćanskih socialstov in 4 nemških naprednjakov.

Minister Hartel o italijanski univerzi. Sobotni »Piccolo« prinaša pogovor, katerega je imel njegov urednik z naučnim ministrom Hartelom glede laške univerze. Minister je izjavil, da bi bilo nemogoče izvršiti nasvet rimskega lista »Tribuna«, da bi se namreč laško univerzo ustanovilo tako, da bi se tri fakultete porazdelilo med Trstom, Tridentom in Zadrom. To da je nemogoče prvič radi tega, ker morejo posamezne fakultete provsprevati še le tedaj, ako so združene, drugič pa radi tega, ker bi to zahtevalo prevelike denarne žrtve. Iz nadaljnjih ministrovih izjavanj je posneti, da dobe polagoma Italijani italijanske vsopredne kurze na inštruškej univerzi, ne pa svoje samostojne univerze. Vsakakor pa da ne bi se ničesar doseglo, ako bi se hotelo sedaj to namero izvesti in da je treba čakati na ugodnejši trenutek.

Jako čuden je dostavek, v katerem komentira »Piccolo« ta ministrova izjavjanja, a k temu odstavku hočemo se še povrniti.

Gonja proti Poljakom na Nemškem se Nemcem še ne zdi dovolj ostra. Nemški hakatisti zahtevajo še ostrejšega postopanja. Hoteli bi, da bi ne smel izhajati noben list na poljskem jeziku in trudijo se, da bi dokazali, da je smeti kar razpustiti vsako zborovanje na katerem se govori poljski. Kaj briga njih to, da bi se s takim nasiljem krati obstoječi veljavni zakoni! Je pa tam gori tudi nekaj resnih listov, kateri so sicer tudi skrajno sovražni Poljakom, ki svare ker se spominjajo, da taka sredstva niso nič koristila v cerkveno politični borbi in v borbi proti socialni demokraciji.

Tržaske vesti.

Osebnost. »Slovenec« brzojavljajo iz Rima, da je došel tja dne 18. t. m. gospod knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič. Takoj naslednjega dne je obiskal papeževnega državnega tajnika kardinala Rampollo. Ta teden bo knezoškof vsprejet od papeža.

Vredno da se zabilježi. Te dni grme tukajšnji in znanji Lahoni proti poslancu

Biankiniju, ker je ta povedal v parlamentu nekoliko trpkih resnic o postopanju laške irredente, to in ono stran črno rumenih kolov.

»Spije« (vohuni) so ob ti priliki zadnem nem redu!

Kakor nalašč pa sta se te dni sprla laška lista »Il Gazzettino« in »Lavoratore«.

Drugi očita prvemu — vohunstvo. Prvi se brani in je med drugim napisal ta le stavček: »Ma se per dire la verita si diventa spie allora non si ragiona più«.

A ravno pred nekoliko dnevi je kar mrgolelo »spij« na adresu hrvatskega poslanca Biankinija, ki ni v državnem zboru na Dunaju storil nič drugega, nego to, da je povedal nekoliko grenkih resnic o laški irredenti. Ne le tukajšnji laški listi, marveč tudi laški poslanci so posl. Biankinija obsuvali se spijami.

Sedaj pa pravi sam »Gazzettino«, da se ne da več govoriti z onim, ki psuje svojega nasprotnika se »spije«, ako ta govori resnice. Da, da, tudi mi soglašamo v tem obziru popolnoma z »Gazzettinom«, da se izraza »spija« posluhuje oni, kateremu zmanjka argumentov.

To pa ne velja samo za list »Lavoratore«, marveč tudi za vse laške liste in laške poslance, ko mesto, da bi odgovarjali na obtožbe posl. Biankinija, psujejo istega se »spije«.

Izzilvanje »brateev« v Italiji! Kakor poroča »Il Corriere della sera« iz dne 21. t. m. je rimsko dijaštvo, ali boljše rečeno! patrijotična mladina priredila ovacije laškima vladarjema, o priliki rojstva druge kraljevske hčerke.

To naj bi bilo. To je lepo od patrijotične mladine. Lepo pa ni, da je ista mladina o tako važnem nastopu — pobesila vseh šest zastav v znak sovražstva in to ob priliki, ko je šla mimo avstrijskega poslaništva!

Lepo tudi ni, da je ista mladež na vse pretege žvižgala, pod okni istega poslaništva!

Za tako alijanco bi se Lahji lepo zahvalili in Bog ne daj, da bi mi tu v Trstu pod stanovanjem laškega konzulata vprizorili najmanjšo demonstracijo! To bi bilo diplomatskih not, napadov in — strogih kaznovanj!!!

Včerajšnja predstava »Divjega lovea« nam je prinesla novo prijetno iznenadenje in nam podala zopet jeden dokaz več, da moramo mirno vestjo gledati v bodočnost slovenske dramatične umetnosti.

Vsakemu slovenskemu rodoljubi in vsakemu prijatelju dramatične umetnosti se je moralo srce smejeti veselja, ko se je oziral po gledališču, ki je bilo do zadnjega kotička napolnjeno z občinstvom. Ne-le parter in galerija, temveč tudi lože so bile vse prenapolnjene.

To je gotovo znamenje, da gji tržaško Slovenstvo najtoplejše simpatije do mladega »Dramatičnega društva«, kateremu se smehlja nasproti lepa bodočnost.

Sinočnja predstava je tudi dokazala, da se med našim narodom na tržaškem vedno bolj vzbuja narodna zavest, ki izjalovi vse napore naših sovražnikov, da bi nas zatrli.

Predstava sama pa nas je zopet prepričala, da »Dramatično društvo« stalno napreduje na potu do popolnosti in da nam je od njega pričakovati pravega umetniškega delovanja.

Podrobno poročilo priobčimo jutri.

Vprašanje težakov. Včeraj ob 11. in pol uri zjutraj so imeli težaki vseh kategorij shod v gledališču »Fenice«. Na shodu se je razpravljalo o dogovoru, ki se je sklenil med zaupniki težakov in zaupniki trgovcev glede povišanja dnio.

Trgovci so glasom poročila poročevalca Bertuzzi-ja na včerajšnjem shodu vsprejeli sledeče zahteve delavcev:

Dnina ob delavnikih.

Težaki v trgovinah raznih vrst dobivali bodo 4 krone dnine, oni v trgovinah za uvažanje žit po 4 krone 40 stot. Polovico dneva se plača razmerno.

Dnina in urnik ob nedeljah in praznikih.

Za nedelje in praznike določen je šurni delavni čas, ki se deli na 5 ur predpoludanskega in 3 ure popoldanskega dela. Cela dnina 4 krone 50 st., pol dneva pa 2 kroni 50 krone.

To velja za vse težake razven onih, ki so v trgovinah žitom in lesom, kateri prvi bodo dobivali za predpoludansko poludnevno delo ob nedeljah in praznikih 3 krone, slednji pa 2 kroni 40 stot.

Izvanredne ure.

Izvanredne ure plačevale se bodo težakom v trgovinah z lesom in žitom, kakor do sedaj, vsem drugim pa po 50 stot. Ta določba velja tudi za one težake, ki dobivajo plačilo na teden, izključivši načelnike (capo).

Vse tu navedene določbe, razun poslednje glede izvanrednih ur, veljajo samo za one težake, ki nimajo stalne službe in ki se jemljejo na delo le od slučaja do slučaja.

Odklonili so trgovci zahtevo glede zmanjšanja delavnega časa in ostane tudi za naprej v veljavi 10-urni delavnik. Več postranskih zahtev pa je ostalo še nerešenih in se bodo glede teh nadaljevala pogajanja.

Shod je odobril vse zgoraj navedene sklepe, ki so se določili med odborom težakov in odborom trgovcem ter vzel odobravanjem na znanje vse poročilo. Valed tega sklepa podali so se zastopniki težakov po shodu na borzo, kjer so podpisali tozadavno konvencijo. Nove določbe glede dnin stopile so danes v veljavo.

Shod socialistov. Skoraj istočasno, kakor shod težakov v »Fenice«, je prišel včeraj tudi shod socialistične stranke v gledališču »Politeama Russetti«. Ta shod je bil sklican v to, da se izreče protest proti zakonskim predlogom glede zvišanja civilne liste in kontingenta novincev. Kako socialistično-internacionalen je bil ta shod, nam dokazuje dejstvo, da je o slovenskem govoru Karola Linhartar skoraj polovica zborovalcev sprecejšajim ropotom zapustila gledališče. Ako bi se nas hotelo zavrniti, da oni zborovalci, ki so o slovenskem govoru tako demonstrativno zapustili gledališče, niso bili socialisti, potem je dokazano, da je tržaški socializem na zelo piškavih nogah, ko potrebuje laško nacionalistično štafazo za svoje shode. Ako pa so bili oni demonstranti res pristaši socialistične stranke, je potem jasno, da tržaški laški socialisti nimajo nikakega smisla za pojmi internacionalizma, marveč so še vedno isti narodni fanatiki, kakor so bili tedaj, ko so stali v vrstah tržaške irredentistične stranke. Čim so pa laški socialisti, oziroma laški delavci narodni fanatiki, ne more se zahtevati od slovenskih delavcev in tudi ne od slovenskih socialistov, da bi bili internacionalni. Druženje slovenskih socialistov z laškimi je potem pravo izdajstvo gmotnih in narodnih interesov slovenskega delavstva v Trstu.

Razprava proti Škrku. Iz »Gorice« posnemljemo, da so Škrka že preveli v zapore v Gorici. Kakor znanu, se bo nova razprava proti Škrku, odrejena po kasacijskem sodišču, vršila pred porotnim sodiščem v Gorici.

Kako pačijo naša krajevna imena! Za 12 kron smo naročili pri dvornem knjigarju Alfr. Holder-ju na Dunaju »Allgemeines Ortschaften-Verzeichniss« avstrijskih dežel; izdala ga je c. kr. statistična osrednja komisija. — Vsa slovenska krajevna imena so podana, kjer je mogoče, v strahovito spakedrani obliki, tudi tam, kjer je naravnost abotno vsiljevati pokvarjene oblike ali prestatve. N. pr. Anikova, Auzza, Bainisizza, Descla, Biglia, Gargaro, Oppacehassella, Ranziano, Lokavitz, Samaria, Duttouhe, Grosserep, Saga, Bergogna, Libussina, Sedula, — šele na drugem mestu sledi pravilna slovenska oblika. — S čudovito doslednostjo se išče tu kaka druga neslovenska oblika le pri slovenskih krajih. Kjer pa le mogoče drugod je izpuščena splošno znana slovenska oblika, n. pr. Krmio, Gradišče, Tržič (pač pa so poznali: Cosbans, Daino in Doberdo!), Oglej, — na Kranjskem na pr. Kočevje itd. Niti Gorica in Trst nimata slovenskega imena!! — Kdo neki je kriv tolikega greha?! Zakaj pa so italijanska imena vsa nedotaknjena?!

Po »Sočice«.

Na znanje redarstvenemu komisarijatu pri sv. Jakobu. Svoječasno smo se tožili na tem mestu, da otroci laških šol napadajo učence slovenske šole pri sv. Jakobu.

Napadi so se vršili ob času, ko so naši otroci zapuščali šolske prostore, kar se sedaj le redko več dogaja, ker je v obližju šole poskrbljeno za redarstveno varstvo.

Napadi se pa sedaj dogajajo zjutraj, ko ni redarjev v bližini.

Laški otročaji obmetujejo naše s kame-njem, jih tepejo z zato pripravljenimi biči in jih zaničujejo z evetom laške bruture — z ščavi.

Mi prosimo v imenu slovenskih starišev, kateri se pritožujejo pri nas, naj slavno c. kr. redarstvo ukrene potrebno, da se ti napadi

odpravijo, ker bi drugače moglo priti, do reakcije od strani slovenskih starišev.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 69.2 ob 2. uri popoldne 0.5 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 763.5 — Danes pliza ob 1.16 predp. in ob 11.31 pop.; osaka ob 6.14 predpoludne in ob 6.1 popoldne.

Dražbe premičnin. V torek, dne 25. nov. ob 10. uri predpoludne se bodo vsie dražbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za o vilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: na trgu Israelitica št. 1, tri emare; v ulici Sette Fontane šte. 654, hišna oprava; na trgu della Valle št. 2, tri mizarske klopi; v ulici S. Lazzaro št. 12, svetilke za kočije.

Vesti iz ostale Primorske.

✕ **Homatije v županiji dekanski.** (Dopis) Iz zadnjega mojega dopisa je razvidno torej, da je vlada sama, oziroma nje zastopnik in nje — preko koperskega Ben-natija — stranka ustvarila razlog, na kateri je oprla svoj odlok, s katerim razveljavlja naše občinske volitve.

Koliko komentarja bi mogel človek pisati v označenje zistema, ki se poslužuje takih sredstev, da koristi eni in da tlači drago stranko! Ne, za danes hočemo brzdati se. Pa saj so stvari jasne kakor beli dan: v homatijah v občini dekanski se kaže — kakor relief na kakem monumentalnem spomeniku — zveza med italijansko stranko in vladnim zistemom.

Nič več komentirja torej za danes. Vlada nam je vrgla pred nos »dovršeno dejanje« in nam ne preostaja »družega, nego da računamo s tem gotovim dejstvom. Zato velja naša današnja beseda občinarjem širne občine dekanske.

Vprašanje, ki se vsiljuje pred vsem drugim, je: kdaj bodo nove volitve?! Nekateri menijo, da že prve dni decembra, drugi pak govore, da še le marca meseca prihodnjega leta. Dalje se govori, da bo sedanji upravitelj (po milosti vlade in gospoda Ben-natija v Kopru) sestaviti nov imenik volilcev, ker da mu sedanji ne ugaja. Potem mu je seveda tudi zato ležeče, da se stvar zavlačuje, ker čim dalje se bo vlekle, tem dalje je gotov, da on ostane v — dobri službi! Saj temu vendar ni oporekati, da je prijetneje sprehrjati se do občinskega urada in vleči za to po tri kronice na dan, nego pa — zidariti v tej hudi zimi.

Ali naj bodo že volitve v kratkem, ali še le na spomlad: nam občinarjam se je pripraviti na novo berbo proti zistemu na okrajnem glavarstvu v Kopru in proti stranki, čije zastopnik na tej oblasti je — g. Ben-nati! Zopet bomo morali na volišče dokumentirati svojo voljo, zopet bomo morali stopiti na bojišče za svoje prepričanje, za svojo ljubezen do te občine, v varstvo interesov nas vseh. In pojdemo — pojdemo, če bo trebalo tudi večkrat. Mi občinari moramo pokazati svojo značajnost, moramo pokazati, da služimo dobri stvari s polnim prepričanjem ravno s tem, da bomo zopet in zopet volili može, priporočene od tiste poštene domače stranke, kateri smo že zadnjič pripomogli do lepe zmage. Mi moramo s tako značajnostjo, doslednostjo in zvestobo dokazati, da nas je zadnjič vodilo le prepričanje, da služimo dobri pošteni stvari. Mi moramo v boj proti stranki, ki je stopila v zvezo s sovražniki naroda in ki je protež rana od glasovitega zistema!!

Stranki, katero vodi sedanji upravitelj, moramo nasprotovati. Boj proti tej stranki nam je v dolžnost kakor zvestim občinarjem in kakor zvestim narodnjakom. A to ne iz osebnega sovražstva do kogar si bodi, ampak iz ljubezni do lastnih gospodarskih in duševnih interesov, radi konsekvence, ki bi morale nastati, ako ne bo energičnega odpora od naše strani.

Še nekaj. Gospod ministerski predsednik dr. Kozar je odgovoril na interpelacijo poslanca Spinčiča radi homacij v občini Dekani, da je vlada imenovala začasno upravo, sestojčo iz dveh oseb, ne pa iz ene kakor komisarija. S tem je izrečeno, oziroma pripoznano, da g. upravitelj sam je nesposoben za dobro upravo občine. Upravo mora voditi njegov namestnik. Po tem ni težko uganiti, kateri je v zrok, ki je odločilen za g. upravitelja, da hoče zavlačevati, da bi čim dalje trajale nesrečne homatije v občini Dekani.

✕ **Veliki shod mlekarških in planšarskih društev** se bode vršil v nedeljo 23. t. m. ob 1. pop. v »Podšolarjevi« dvorani v

Tolminu. Vabljeni so na udeležbo omenjena društva in dobro došli vsi kmetovalci, ki se zanimajo za napredek tolminskega mlekarstva!

Vesti iz Kranjske.

40 letnico učiteljskega službovanja je praznoval dne 19. t. m. g. Fran Papler nadučitelj v Borovnici. Ob tej priliki je obče spoštovanemu gospodu učitelju došlo od vseh strani obilo dokazov priskrbenih simpatij.

* **Neverjetno.** V »Slov. Narod« od minole sobote čitamo, da dolenske železnice jako lepo vspevajo. V primeri z lanskim letom so se dohodki zvišali za 49.880 K 71 st. Lani so znašali namreč 608.032 K 72 st. dohodkov, letos pa 657.913 K 46 st. Ljubljansko glasilo beleži te izkaze z velikim in opravičenim zadoščenjem. Ali zaključuje svoje poročilo s pripombo, ki pomenja prav nemilo presenečenje. Pripomni namreč: »Pri ti priliki izrekamo željo, da se uvedejo dvojezični vožni listki in pričakujemo zanesljivo, da merodajni faktorji potrebno ukrepejo«.

Neverjetno! Vožni listki na dolenskih železnicah so torej enojezični. A če slovensko glasilo izraža željo po dvojezičnih vožnih listkih, smemo sklepati s precejšnjo gotovostjo, da so ti listki dosedaj samonemški! Tako v osrednji pokrajini Slovenije. To bi bilo sicer neverjetno, ali če se oziramo na okoli in vidimo povsodi le dokaze groznega deficita vse slovenske politike, se ne bomo čudili tudi nemškimi listkom na dolenskih železnicah.

* **Boj s cigankami.** »Slov. Narod« piše: Pri ljubljanskem okrajnem sodišču se nahajajo v zaporu ciganke, ki so imele pri sebi otroke. Ciganke so bile obsojene v zapor in ob enem se je odredilo, da se otroci morajo odstraniti iz zaporov in ločiti od mater. Včeraj popoldne je prišel magistratni sluga po otroke, da jih odvede v otroško bolnišnico, toda ciganke mu niso pustile vzeti otrok. Prišel je ječar in prišli so jetniški pazniki, da bi odvzeli cigankam otroke, ali te so se postavile v bran in so se spustile v paznike, ko so jim ti s silo vzeli otroke. Dva paznika sta bila opraskana, jednega pa je ciganka vgriznila v prst.

* **Iz Št. Petra na Pivki nam pišejo:** Dramatični klub za Št. Peter in okolice je priredil dne 16. t. m. svoj prvi nastop. Predstavljal je efektni Finžgarjev igrokaz »Divji lovec«. Igralo se je za naše razmere povoljno, ako se jemlje v poštev, da so nekateri igralci privikrati nastopili in da so imeli le štiri skušnje. Gospa Adela Bernik in gospica Francika Gržina sta bili kaj ljubki. Pri gospici Angeli Medica bi bilo želeli nekoliko več občutka izlasi v tretjem dejanju, ko jej oče zori. Gospica Francika Bayer je igrala izborna in občinstvo jo je klicalo pri odprti sceni. Škoda, da ni nastopila v kaki večji ulogi. L. Blaganje bi bil moral nastopiti bolj korenjaški, sicer pa je dobro izvršil svojo ulogo. Gosp. Domicelj je bil dober Tine; tudi pel je dobro. Gosp. Mirko je nekoliko preveč koketiral z občinstvom, kajti to je prireditvi na kvar. Gosp. Dekleva je bil pristen krčmar in kovač. Obe ulogi je igral z razumom. G. Kodelja je bil nekoliko premaj za Ježa.

Gg. Zrimšek in Bratoš sta zadostovala. Resnično življenje se je račelo na odru, kadar koli se je prikazal na pozornici naš dični igralec g. Ferdo Špilar. Kaj dobro je pogodil Zavrtnika; osobito v 3. dejanju, ko zori, je očaral občinstvo se svojo naravno igro. Občinstvo mu je poplačalo burnim aplavzom.

Po igri je bil živahen ples, ki je trajal do ranega jutra. Pri plesu je svirala godba peš-polka Jelačič z Reke. Poleg domačinov smo opazili gostov iz Postojne, Logatec, Ljubljane, Il. Bistrice. Tudi več gospodov častnikov je bilo navzočih.

Dramatičnemu klubu pa kličemo: Le tako naprej!

To noč...

Spisal Josip Knaflič.

Divjeestrastne godbe glasovi so zaplesali v bučnem vrtnu in zdelo se je, da njih valovi razganjajo edine meglene oblake, zagrinjajoče celo sobo, kajti zdaj pa zdaj so se razdelile sive, plavajoče plasti, se dvignile ali znižale, in iznad klavirja je pogledala zibajoča se glava Vrčkova, njegov črnazarščen obraz, z utripajočimi ustnicami in krvavimi, solznimi očmi... (Vrček je vselej jokal, kadar

je bil pijan in pri klavirju). Luč pod stropom je plaho plapolala, parkrat visoko zagorela, pa takoj zopet omedlela, in polagoma je popolnoma mrknil njen svet in v kotu za pečjo je postalo temno...

Tedaj je pristav Desnik približal vroče ustne k ušesu lepe vdove krčmarice in poljubljajoč je jej šepetal sladke besede ljubezni... Ona se je smejala in ga suvala z ramo, a telo ji je drhtelo, in njen pogled je prazno in nemirno begal sem in tja. Nasproti je čepel pritlikavi sodnik Zelen, gledal kakor maček in se v enomer režal, dočim je z dolgi, krempljastimi prsti česal rumeno brado. Režanje Zelenovo je bilo pol neumno, pol zlobno, ker je veljalo obema: lepi vdovi, katera mu je ugajala, in Desniku — tekmeu... Desnik je videl tiho sodnikovo besednost in se radoval; ali skoro se je zavedel, da je nespametno, da ga draži... Kaj toliko ljubinka? Ona je njegova — niti mazineca mu ni treba več ganiti za njo! Ona je njegova — ravno kar jo je objemal v kuhinji, in njeno telo se vedno trepetalo. To noč bo njegova...

Desnik se je zopet odmaknil od nje, prižgal novo smodko in se naslonil nazaj...

Vrček je igral, vdova je težko dihala, in Zelen je bulil va njo s svetlimi očmi in se režal.

On, Desnik, pa je naslajal svoje čute... To noč bo njegova! Kako godba šumi, kako kri valovi, kako vriska duša! Njeno telo se zvija kakor kača in njeni zobje se mu zagrizajo v meso. Desnik je zrl v njene polodprte ustaice, videl njene oistre močne zobe in občutil je s slastjo in bolečino, kako se mu zagrizajo ti zobje v kopraste meso... kako kri valovi! Ta kri je mehka in vroča in omamljiva, in on se ves potaplja va njo in on izginja v brezmejnem razkošju... kako vriska duša.

Sredi v najslastnejše sanje in najblažje predobčutke bližnje sreče pa se je nakrat kakor siten tru zapičila Desniku misel na mrtvega prijatelja — moža vdovinega.

Neumna misel! Da mu pride ta zdaj na mar! Prijatelj spi spanje pravičnega. Siromak je bil, pa zdaj počiva v miru. Življenje in smrt, smrt in življenje, tako je, da... To noč bo njegova...

Zaman! Desnik se ni mogel več otresti misli na mrtvega prijatelja. Zaman je poskušal zamamiti se v njeno lepo telo — zopet je mislil na mrtvega prijatelja! Čudno in neumno je to! Čakaj, zdaj ne bo mislil ničesar več...

Desnik je hotel obrniti svojo pozornost na Vrčkovo igro. Ali v sobi je bilo tiho... Od klavirja se je v presledkih glasilo le ihtenje Vrčkovo. Vdova je slonela na stolu in glava ji je ležala vznak, in njene oči so mižale, in žejne ustnice so se ji odpirale, nasproti pa je čepel sodnik Zelen in se režal...

Nad stropom se je čulo drsanje otroškega vozička in tiha uspavanka stare žene.

Njegovo dete! je pomislil Desnik in že mu je bušil v možgane roj spominov na mrtvega prijatelja. Dete in ženo, oba je ljubil in težko ju je zapustil... kako vraženežen obraz ima ona! Pa še mlad je bil; on, Desnik, je nekoliko mlajši. In mesec je, kar je umrl... — Ah, zdaj je Desnik postal besen!

Ali, on ne more seči po čašo, da bi poladil žareče grlo, on ne more reči besede, niti ganiti se ne more več, ampak tako le mora na miru sedeti, buliti v zrak in misliti na mrtvega prijatelja, ko sladostna žena poleg njega vzdihla in Vrček udarja veselo koračnico...

In nič čudnega ni, da misli na prijatelja, kajti prijatelj stoji tukaj pred mizo in ga gleda, v oči ga gleda... kako neslišno je prišel! Desnik ni niti opazil, kdaj so se od prle duri... kakor po navadi ob tej uri, kedar so gospodje v mali sobi in Vrček igra na klavirju, je prišel. Tiho, s počasnimi koraki. In zdaj stoji pred mizo, obe roki v žepih, vedno prezebujoč, hrbet vpognjen, mrak na udratih licah, a črne oči mu žarijo kakor ogenj — žgejo kakor ogenj, ali mrzle so kakor led... In te oči strmijo nepremično v Desnika in njihov ogenj ga skeli in njihov led ga reže in skeli ga vedno huje in vedno ostreje ga reže... In Desnika je smrtno groza in on ni več v stanu prestat te muke...

Z divjim krikom je planil Desnik kvišku, pa zopet padel na stol.

Na svetilki se je razpočilo steklo...

Vrček in vdova sta priskočila, Zelen pa je vpil: Novi! Novi!

A Desnik je pograbil plašč in klobuk in zbežal ven v sneženo noč...

Pristav Desnik ni nikdar več prestopil praga k lepi vdovi krčmarici.

Razne vesti.

Umorila mater iz ljubosumnosti. V Miškolec je razburil prebivalstvo nenavaden dogodek. Imbro Radi se je bil zaljubil v Terezijo Kaesmar, lepo hčer še mlade udove. Mlado dekle mu je tudi vračalo ljubezen, v katero je privolila tudi mati ter je posebno ljubeznivo pozdravila svojega bodočega zeta. V četrtek je mati poslala Terezijo naj gre k neki sorodnici pomagat šivati. No, ker šivanje ni bilo pripravljeno, se je Terezija še pred mrakom vrnila domov.

Prisedša v sobo pa je našla svojo mater v jako intimnem razgovoru se svojim zaročencem. To je deklico tako razjezilo, da je po noči svojo mrtro umorila. Deklica je takoj priznala umorstvo ter izjavila, da ni mogla drugače po tem, kar je videla od strani rojstne si matere.

Visoka starost. V Budimpešti je umrl te dni meščan Ivan Komenos v 118. letu svoje dobe. Njegovo življenje je bilo jako burno. Leta 1854. ga je odlikoval car Nikolaj redom sv. Ane in 23 let pozneje mu je car Aleksander podelil tudi odlikovanje, ker je bil v vojni s Turčijo rešil 3000 krščanskih rodbin od basibozuškega transtva.

V Kraljevem Gradcu je umrl škof Brynych. Pokojnik je bil jako odločen cerkveni dostojanstvenik, nadarjen pisatelj in dober čeh. Mej Nemei je bil persona ingratisima.

Lov na Keeskemety-ja. Kakor javljajo iz Budimpešte, poroča policijski uradnik Markovič, kateri je bil poslan v New-York na zasledovanje Keeskemety-ja, da se je Keeskemety nahajal 69 dni v New Yorku, odkjer se je v družbi nekega »rdečelasega« moža podal v Chicago, kjer si je nakupil poljedelskega orožja. Sedaj se nahaja na neki farmi in da ni za njim nikake sledi. — To zadnje dejstvo je gotovo nekoliko važnejše od onega »rdečelasega« moža, kakoršnih je v Ameriki brčkone še nekoliko.

Loterijske številke, izžrebane dne 22. novembra:

Dunaj	86	41	21	12	34
Gradec	9	66	67	30	40
Inomost	72	66	12	65	19

Brzjavna poročila.

Zborovanje avstrijskih industrijalcev. DUNAJ 23. (B.) Na današnjem zborovanju osrednje zveze avstrijskih industrijalcev bila sta tudi ministerski predsednik dr. Koerber in trgovinski minister baron Call. Predsednik Kink je proslavljal Koerberjevo delovanje v korist industriji. Sprejela se je potem soglasno resolucija, v kateri se izjavlja, da zborovanje daje gospodarski samostojnosti Avstrije prednost pred neugodno nagodbo z Ogrsko. Zborovanje je nadalje pozvalo vlado, naj na en ali drug način čim prej zaključi pogtjanja z Ogrsko. — Slednjič apelira zborovanje na državni zbor, naj podpira vlado v služaju, da bo nagodba, sklenjena med našo in ogrsko vlado, ugodna za našo državno polovico.

DUNAJ 24. (B.) Delegati pododseka industrijskega sveta nastopili so danes informacijsko potovanje po podunavskih lukah in v Carigrad.

Požar v rudniku.

LVOV 24. (B.) Danes po noči nastal je v Burslavi v enem rovu delniške družbe za pridobivanje nafte požar, ki se je hitro razširil v sosedne rove. Do 10. ure zjutraj je požar uničil 10 rogov in upepelil sedem hiš. Jedna oseba je o tej nesreči umrla, jedna pa je ranjena.

Lov na družino Humbert.

MARSELJA 24. (B.) Policija je dobila nalog strogo nadzorovati laške in španjske poštnne parnike, ki vozijo med Marzeljo, Genovo in Barcelono, ker se sumi, da prebiva družina Humbert v Genovi ali Barceloni (Gospa Humbert je, kakor smo svoječasno poročali, zakrivila več milijonov znašajoče goljufije. Op. ur.).

Stanje cesarja.

DUNAJ 23. (B.) Cesarju se obrača še vedno na bolje. Danes zjutraj se je zopet sprehajal po selčobrunskem vrtu.

Instalacija škofa.

CZERNOVITZ 23. (B.) Danes se je v tukajšnji pravoslavni katedrali višla slovesna instalacija pravoslavnega nadškofa in metropolita dra Repte.

Velika kavarna in restavracija L. Colobig v Škednji se je zopet otvorila.

Elegantni prostori, komfort, izvrstna kuhinja, dobra vina in pivo iz najboljših pivovarn. Točna postrežba. — Nizke cene.

Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva vseh vrst.

TOVARNA: Via Teas, vogal Via Limitasse
ZALOGA: Piazza Rosario 11 2 (Solsko poslopje) in Via Riborga st. 21
Telefon št. 670.

Velika izbora tapetarij, arca in slik. Izvrstje naročbe tudi po posebnih načrtih.

Cene brez konkurence.
ILUSTROVANI ČRNIČI ZASTONI IN FRANKO
Predmeti postavijo se na pa obrod ali železnico franko.

Proti kašlju, grloboli, hripavosti, kataru, uganju glasu, itd. itd.
zahtevajte vedno

Prendinijeve pastilje.
Čudovit učinek pri peclih, govornikih, prepovednikih, učiteljih itd.
Dobivajo se v škatljicah v Prendinijevi lekarni v Trstu in v vseh tukajšnjih boljših lekarnah kakor tudi po celi Evropi.
Škatljica stane 60 stotink.

Spoštovane slovenske gospodinje
Zahtevajte pri svojih trgovcih

novi
Ciril-Methodijevo cikorijo.

Prodajalnica ur
F. Haslinger
zaprisežen izvedenec in urar c. kr. priv. južne železnice
Via delle Poste (Palača Galatti)
nasproti štev. 12.
Velik izbor ur vseh vrst. Poprave se izvrše v katerikoli množini in kateresibodi vrste, kakor kronometri itd. z vso natančnostjo in točnostjo na jamstvo.
Brezkonkurenčne cene.

Svoji k svojim!
ZALOGA

pohištva
dobro poznane
tovarne mizarske zadruge v Gorici (Solkan) vpisane zadruge z omejenim poroštvom
prej Anton Černigoj
Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario) št. 1. hiša Marenzi.
Največja tovarna pohištva primorske dežele.
Solidnost zjamčena, kajti les se osuši v to nalašč pripravljenih prostorih s temperaturo 60 stopinj. — Najbolj udoben, moderni sestav. Konkurenčne cene.
Album pohištva brezplačno.

(10% popusta.)

Prodaja po stalnih cenah.

Velika zaloga

platnenega in bombažnega blaga

u ulici Nuova št. 15

zraven pekarnice Morin

tvrðke Vittorio Gasparini

Dobiva se frustanj v barvah, pristne fraucozke tkanine, angleške maje, nogovice in švicarske veznine, kotonina, platno, prtnina, prsa za srajce, spetnja brila, srajce za gospe, ročci itd

(Oprave za neveste.)

(Najnižje cene.)

V manifakturni trgovini

tvrðke Giuseppe Bolle

v ulici Nuova, nasproti palače Salem

se nahaja:

kotonina navadna, široka	78 cm	po 16 novč. meter
" " " "	78 " l. "	18 " "
" " " "	100 " l. "	22 " "
" " (za rjuhe) "	156 " "	36 " "
" bela " "	78 " "	20 " "
" " (za rjuhe) "	156 " "	50 " "

Ivan Semulič

v Trstu, Piazza Belvedere (nova hiša)

priporoča slavnemu občinstvu v Trstu in okolici kakor tudi po deželi, svojo

bogato zalogo pohištva.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo najfineje in drugi vrste, iz trdega in belega lesa. Volnene postelje in prodaja volne v vsaki množini. Cene so zmerne in postrežba točna in poštena.

Lekarnar Thierry (Adolf) Limited

pravo stolistno mazilo

je najjače mazilo, ki oblaži bolečine, jih hitro zdravi ter odpravi na človeškem telesu vse prirasle izrastke.

Vdobja se po lekarnah. Po pošti franko 2 lončka 3 K 50 stot.

Lekarnar Thierry (Adolf) Limited v Pregradi pri Rogatcu

(Rohitsch-Sauerbrunn.)

Naj se izogiblje ponarejanj ter pazi na zgornjo, na lončku utisnjeno varn. znamko in tvrðko.

Odvetnik dr. Stanič

odprl je svojo pisarno

v Trstu, Via Carradori 1.

v Galatti-jevi hiši, oddaljeni nekaj korakov (proti morju) od rudečega mosta (Ponte rosso).

Iščem

koncipijenta

Pogoji ugodni.

Dr. Ivan Sustersiç

advokat v Ljubljani.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem odprl

gostilno

v ul. Belvedere št. 23 B.

Točil bom izvrstna in pristna vina, in sicer dalmatinsko vino po 32 nvč., istrski refošk po 36 nvč., belo vipavsko po 40 nvč.

Kuhinja bo vedno preskrbljena z dobriimi jedili.

Priporočam se za obilen obisk

Fran Valetič.

Albert Brosch

TRST. - Ul. S. Antonio 5. - TRST
kožuhar in izdelovalec čepic.

ODLIKOVAN NA RAZSTAVI V TRSTU 1882.

Velika zaloga kožuhovine in čepic za civilne in vojaške osebe.

Izvršuje vse poprave najhitreje in ekonomično. Shranjuje kožuhovino in zimsko obleko ter jamči za vsako škodo proti molem in oganju.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 2 st. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 20 K. ter se plačujejo v četrtletnih anticipatnih obrokih. Najmanjša objava 60 stot.

V Trstu.

Zaloga likerjev v sodčih in buteljkah.

Perhauc Jakob ulica delle Acque 12
Zaloga vsakovrstnih vin in buteljk. Postrežba točna, cene zmerne.

Kavarne.

Anton Šorli priporoča svojo kavarano "Commercio" kjer je shajališče Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogi drugi časniki.

OBUVALA.

— Dobro jutro! Kam pa kam?

— Grem kupit par čevljev!

— Svetujem Vam, da greste v ulico Riborgo št. 25 po domače k Pierotu. Tam vdobite vsake vrste obuvala za moške, ženske in otroke. Isti popravlja male stvari brezplačno ter sprejema naročbe vsakovrstno obuvalo na debelo in drobno.

Lastnik: Peter Rehar.

Gustav Bonazza

v Trstu, Piazza Barriera vecchia, (vogal Androna dell'Omo).

Velika zaloga pohištva, ogledal, okvirjev in tapečarij.

— Popolno opremljene sobe. — Konkurenčne cene.

Naročbe se dostavijo razven embalaže franko na kolodvor ali brod v Trstu.

Zaloga šivalnih strojev

za domačo rabo in obrtnike.

5 letno jamstvo

Mehanik-specialist za popraviljanje strojev vseh vrst

RUDOLF RÖTTL

TRST. - Piazza S. Caterina št. 2. - TRST.

Henrik Preuer

Trst, Via Nuova št. 18.

Tovarna pohištva od bambusa, fušpana in vrbja.

Popolne oprave, najbolj pripravne za darove kakor: stolice, naslanjači, etažere, mizice, španske stene za peči ali proti prepihu itd. itd.

Najzmernejše cene.

Najugodnejše cene.

Skladišče slavnoznanih platenin

in namiznih prtov iz Fiance

iz tovarn v Countrai (Belgija)

se nahaja v

novi prodajalnici platenin in bombaževin

Peter Klansich

Piazza Nuova (Gadolà) 1, zraven knjigarne Chiopris.

Izkjučno zastopstvo se skladiščem: za Trst, Goriško, Reko, Istro in Dalmacijo.

Velik dohod nogovic vseh vrst za gospe, gospode in deco.

Najugodnejše cene.

Svilene plinove MREŽICE!!

„ROYAL“

dajajo najbolj bleščečo luč in so neverjetne solidnosti po 35 in po 50 nvč.

Cilindri, tulipani, klobuki za svetilke itd.

Naročbe.

PODJETJE ZA NEPEGORLJIVE LUČI

P. ROZZO, ul. S. Antonio 5.

Specialiteta za opravo nevest.